

ספר בראשית פרק ב' פסוק כה'

"וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׁשׁוּ. וְהִנָּחַשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל חַיִּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹקִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אֵף כִּי אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הִנָּחַשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגֵּן נֹאכַל. וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמָתוּן. וַיֹּאמֶר הִנָּחַשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תָּמָתוּן. כִּי יָדַע אֱלֹקִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹקִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע. וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם לְאִשְׁתָּה עִמָּה וַיֹּאכַל."

שמונה קבצים , א קכט'

יש יצר הרע נסתר מאד במעמקי הנפש, קנאה מרקבת עצמות, המביאה רפיון ומחשכים לכל רעיון של אורה. הקנאה היא מוזרה, רבים לא יכירוה, מפני שישנם כמה גורמים שמונעים את השפה מלהביעה, אבל היא ישנה, נרדמה היא במחבואי הנפש האנושית, והיא יוצאת לפעמים בצורות שונות חוץ מצורתה האמיתית, כדרך של כל התוצאות של הקנאה, שאינן מתלבשות כ"א במלבוש נכרי, ונושאות עליהן תמיד שם זר. הקנאה המוזרה הזאת, היא הקנאה באל-הים, האדם מקנא הוא באל-הים על אשרו האין סופי, על שלמותו המוחלטת. הקנאה הזאת גורמת עקמימות הדעת וחשכת המחשבה, טמטום השכל ורוגז הרוח. וכשכל האמצעיים אינם מספיקים להכיל את זעמה, היא מסיימת בכפירה מוחלטת, כדי להסיר מהנפש הכואבת, אכולת הרקב, את העוקץ של הקנאה, הדוקר נורא. אין מרפא למחלה זו כי אם הארה עליונה של דעת אל-הים, בבירור ובעומק הגון. הנתיבות המיוחדות ביחוד להסרת הנגע של קנאה זאת, שבהסרתו נפטר גם כן מכל התולדות הרעות של הלבושים השונים שהיא מתלבשת בהם, עד מחלת הכפירה המשועממת המתפשטת בדורנו בתור מחלת הזמן, הנתיבות הללו שתיים הן. האחת היא נתיבה מדעית טהורה, והשניה מדעית מוסרית. הנתיבה המדעית מבררת, שההבדל שבין האל-הים והעולם תלוי הוא רק בדעה והשגה וארחות החיים. כל מה שהדעה מתעלה, מתקרב האדם והעולם לגודל האל-הי, וברוממותו העליונה של האדם והכרתו הגמורה, מוצא הוא שהכל הוא כלול באל-הים, והעצמיות הפרטית של כל פרט מפרטי ההויה איננו כי אם התגלות אלהות, הזורחת בגווני שונים לפנינו. ולפי זה כל האושר האל-הי הלא הוא אושר של הכל, והאושר הוא הולך ומתגדל, כל מה שהידיעה האל-הית היא הולכת ומתבררת. וזהו סוד העונג הנעלה של ההשגה האל-הית, שהוא הולך וחש את אשרו העליון, את שלמותו הנצחית, המלאה חדוה ועז, ואין כאן מקום לשום קנאה.